

הטאו!

והיה ראוי לו להושע לומר: הרי בניך הם, בני חנוניך [בחוניך⁽¹⁰⁾ רש"ש] הם — שהרי בני אברהם יצחק ויעקב הם. ולכן גלגל רחמיך עליהם!

ולא דיו להושע שלא אמר כך, אלא אמר הושע לפניו:

רבוני של עולם, כל העולם שלך הוא. העבירים החלף את ישראל באומה אחרת.

אמר הקדוש ברוך הוא: מנה אעשה לזקן זה?

אומר לו: לך וקה אשה זונה, וחוליד לך בנים זנונים שלא תדע אם הם בניך או שהם של אחרים. ואחר כך אומר לו: שלחה, גרש את אשת הזנונים מעל פניך.

אם הוא יכול לשלוח את אשתו — אף אני אשלח את ישראל מעל פני ואחליפם באומה אחרת.

שנאמר: "ויאמר ה' אל הושע: קח לך אשת זנונים וילדי זנונים".

וכתיב: "וילך ויקח את גומר בת דבלים"

"גומר" — על שם מה נקראה כן?

אמר רב שהכל גומרים בה תאותם.

"בת דבלים" מלשון שתי "דיבות" — דבה ב-19 רעה בת דבה רעה, שאמה של גומר היתה דומה לה.

ושמואל אמר: נקראת דבליים כיון שמתוקה כפי הכל כדבלה [תאנה יבשה].

ורבי יוחנן אמר: שהכל דשין בה כמו בדבלה.

דבר אחר: על שם מה נקראה "גומר"?

אמר רב יהודה על שם שבקשו האומות לגמר ממונן של ישראל בימיה.

רבי יוחנן אמר: לא רק בקשו לגמור, אלא הצליחו בכך, שבזו וגמרו, שנאמר: [במלכים ב יג] "כי אבדם מלך ארם, וישימם כעפר לדוש".

ומביאה הגמרא את המשך המקרא בהושע, אחר שלקח את גומר בת דבלים:

[פסוקים ג ד] "ותהר ותלד לו בן. ויאמר ה' אליו: קרא שמו יזרעאל, כי עוד מעט ופקדתי את דמי יזרעאל על בית יהוא. והשבתי ממלכות בית ישראל".⁽¹⁾

[פסוק ו] "ותהר עוד ותלד בת. ויאמר לו: קרא שמה "לא רוחמה". כי לא אוסיף עוד ארחם את בית ישראל, כי נשא אשא להם".⁽²⁾

זרה, נחשב לו הריגת אחאב כדם נקי. ונתנבא הושע שה' יפקוד על בית יהוא את דם אחאב. שירבעם בן יואש שהיה מבני בניו של יהוא נהרג ופסקה מלכות בית יהוא. [המפרשים שם].

2. עד עכשיו נשאתי לישראל ומעתה לא ארחם עליהם. רד"ק. מצודות.

10. כך הוא לשון הגמרא לקמן בעמוד ב "בני בחוני", ופירש המהרש"א שנבחנו בכמה נסיונות.

1. יהוא הרג את אחאב ביזרעאל. ואף על פי שהרגו בדבר ה' על שאחאב עבד לבעל, מכל מקום הואיל ויהוא עצמו עבד אחר כך עבודה